



Αλέξανδρος Ταπάκης

Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαίδευσης

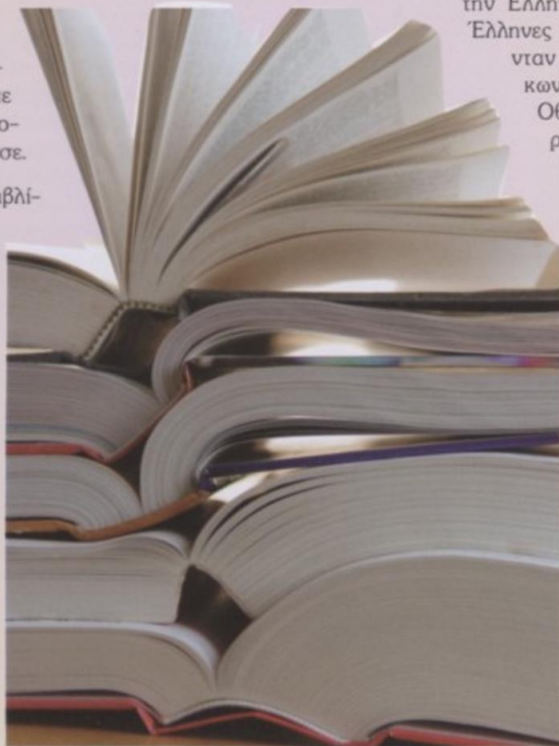
## ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

**Α**πό το Σεπτέμβριο του 2006 κυκλοφόρησε στα δημοτικά σχολεία της Ελλάδας και της Κύπρου το βιβλίο «Ιστορία... Στα νεότερα και σύγχρονα χρόνια» για την Στ' τάξη του δημοτικού σχολείου. Από τις πρώτες μέρες της κυκλοφορίας του το βιβλίο ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων, διότι περιείχε ανακρίβειες και παρέλειπε βασικά ιστορικά γεγονότα ή τα παραχάραξε.

Οι συγγραφείς του βιβλίου, νέοι πανεπιστημιακοί καθηγητές από την Ελλάδα, ομολογουμένως δεν είχαν κακές προθέσεις. Απλά προσπαθούσαν να παρουσιάσουν τα γεγονότα χωρίς σοβινιστικά και ακραία στοιχεία, για να μην εξάπτουν το φανατισμό και τη μισαλλοδοξία. Όμως έτερον εκάτερον. Ορισμένα βασικά ιστορικά γεγονότα δεν μπορούν να παραλείπονται ή να αλλοιώνονται στο όνομα της αλληλοαποδοχής και της πανανθρώπινης συνεργασίας.

Συγκεκριμένα στο βιβλίο αυτό δεν προβάλλεται όπως πρέπει η Ελληνική Επανάσταση. Αναφέρεται στους αγώνες των Ελλήνων εναντίον των Οθωμανών και σε οθωμανική κυριαρχία και όχι τουρκική. Η λέξη Τούρκοι παραλείπεται σχεδόν ολοκληρωτικά στο μέρος που αφορά την Ελληνική Επανάσταση. Οι Έλληνες δηλαδή δεν αγωνίζονταν εναντίον των Τούρκων, αλλά εναντίον των Οθωμανών. Δεν αναφέρονται επίσης τα δεινά των υπόδουλων Ελλήνων με σαφήνεια (παιδομάζωμα, βίαιοι εξισλαμισμοί, βαριοί φόροι κλπ.). Παραλείπει επίσης να αναφερθεί στην προσφορά της Εκκλησίας στο υπόδουλο γένος, με την ίδρυση σχολείων και την πνευματική, εθνική και θρησκευτική καθοδήγηση της Εκκλησίας.

Παραλείπει επίσης να περιγράψει καθαρά τον ηρωισμό των Ελλήνων αγωνιστών, όπως είναι ο Κολοκοτρώνης, ο Αθανάσιος Διάκος, ο Παπαφλέσας, ο Οδυσσεάς Ανδρούτσος κλπ. Για παράδειγμα, δεν αναφέρεται καθόλου στην ηρωική αντίσταση του Αθανάσιου Διάκου



στην Αλαμάνα, ούτε φυσικά και στο μαρτυρικό θάνατό του (με σούβλισμα) για να μην προκαλέσει αισθήματα μίσους προς τους Τούρκους.

Για τον ίδιο λόγο παραλείπει να παραθέσει ακόμα και τα αθάνατα ελληνικά δημοτικά τραγούδια με τα οποία ο ελληνικός λαός απθανάτισε τον ηρωισμό των αγωνιστών, όπως του Θανάση Διάκου «Γίνεσαι Τούρκος, Διάκο μου, την πίστη σου ν' αλλάξεις...», των Κολοκοτρωναίων, των Σουλιωτών κλπ., για να μην προκαλέσει καθόλου και να μην αναφερθεί καθόλου στις θηριωδίες που διέπραξαν τότε οι Τούρκοι.

Στη συνέχεια το βιβλίο κατά γελοίο τρόπο παραποιεί και τις τραγικές τελευταίες ώρες που έζησε ο ελληνισμός στη Σμύρνη και δεν αναφέρεται καθόλου στη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, στις σφαγές, βιασμούς, αιχμαλωσίες, μαρτυρικούς θανάτους των Ελλήνων από τους Τούρκους. Θα αποσύρουμε μήπως και τα τραγικά βιβλία του Ηλία Βενέζη ή της Διδώς Σωτηρίου, που απθανατίζουν τη μεγάλη καταστροφή που υπέστη ο ελληνισμός κατά τη Μικρασιατική Καταστροφή;

Ιστορικές επίσης πτυχές του 1940-41 και της Κατοχής δεν περιγράφονται και τόσο καθαρά στο βιβλίο αυτό. Η ένδοξη αντίσταση των Ελλήνων στην Πίνδο και στη Βόρειο Ήπειρο σχεδόν παραλείπεται.

Κατά παρόμοιο τρόπο και η ιστορία της Κύπρου, στη σύντομη αναφορά στο βιβλίο αυτό, είναι προβληματική, αφού περίπου δέχεται τη διχοτόμηση της Κύπρου γράφοντας για «διχοτομημένο» νησί και παρουσιάζοντας σχετικά τα «σύνορα» των δύο ζωνών. Έχουν επισημανθεί πολλές ανακρίβειες στο βιβλίο αυτό, όσον αφορά την ιστορία της Κύπρου και το Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης είχε αποστείλει υπόμνημα με σχετικές αλλαγές που ζήτησε να γίνουν σε αρκετά σημεία.

Η Ακαδημία των Αθηνών καταδίκασε το βιβλίο αυτό για τις ανακρίβειες και την επιστημονική ανεπάρκειά του και την παιδαγωγική ακαταλληλότητά του (δες τη σχετική ιστοσελίδα της Ακαδημίας Αθηνών).

Δεν μπορούμε στο βωμό της μη καλλιέργειας της μισαλλοδοξίας και της αποφυγής του σοβινισμού να παραλείψουμε βασικές ιστορικές πτυχές που

σημάδεψαν την ιστορία του νεότερου Ελληνισμού. Μήπως είναι διατεθειμένοι οι Εβραίοι να σταματήσουν να αναφέρονται στο ολοκαύτωμα, για να μην εξάπτεται ο φανατισμός και η μισαλλοδοξία των σύγχρονων Εβραίων εναντίον των Γερμανών; Και μήπως οι Ιαπωνέζοι θα σταματήσουν να αναφέρουν τη ρίψη των ατομικών βομβών στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι, για να μην καλλιεργείται εχθρικό πνεύμα εναντίον των Αμερικανών; Πώς λοιπόν τόλμησαν οι συγγραφείς του βιβλίου να περιγράψουν την καταστροφή της Σμύρνης σαν «συνωστισμό στην παραλία της Σμύρνης»; Θα περιέγραφαν τα κρατητήρια του Άουσβιτς ως «αναφυκτήρια» και τις ατομικές βόμβες σαν βροχούλα από τον ουρανό;

Ευτυχώς όμως μετά τις κοινοβουλευτικές εκλογές στην Ελλάδα ο νέος υπουργός Παιδείας κ. Στυλιανίδης έδωσε εντολή να αποσυρθεί αμέσως το επίμαχο αυτό βιβλίο. Ήταν μια καλή λύση που δόθηκε σε ένα ζήτημα που απασχόλησε πολλούς εκπαιδευτικούς, ιστορικούς και πολιτικούς για ένα χρόνο.

Με τη συγγραφή του νέου βιβλίου ιστορίας πρέπει να προσεχθεί να μην επαναληφθούν τα λάθη του παρελθόντος. Δεν πρέπει φυσικά να καλλιεργούμε στα παιδιά μας το φανατισμό, τη μισαλλοδοξία και το σοβινισμό, αλλά δεν έχουμε το δικαίωμα και να τα αποξενώσουμε από την ιστορία και τις ρίζες μας και την παράδοσή μας. Ας μην ξεχνούμε ότι ο πρώην υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Χένρι Κίσιγκερ, ο γνωστός ανθέλληνας καταστροφέας της Κύπρου, ζήτησε να κτυπηθούν η γλώσσα, η θρησκεία, η ιστορική μνήμη και παράδοση των Ελλήνων, επειδή αυτά του δημιούργούσαν τότε προβλήματα, στο να επιβάλει όπως αυτός ήθελε την εξωτερική του πολιτική.

Αυτά πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη μελλοντική συγγραφή του νέου βιβλίου της ιστορίας. Όσο αφορά την Κύπρο, πρέπει να αναμιχθεί και κάποιος Κύπριος επιστήμονας στη συγγραφή του βιβλίου, ούτως ώστε να μην παρατηρηθούν ανακρίβειες σε θέματα σχετικά με την ιστορία της Κύπρου.